

DEN MIDLERTIDIGE ALTERTAVLE I ULFKÆR KIRKE

Den 9. september 2012 blev den midlertidige altertavle i Ulfkær Kirke indviet. Tavlen er malet af Yvonne Helene Thrane, der bor i Nr. Staby og bl.a. er uddannet v/ Det Fynske Kunstakademis Maleskole 1986-92.

Nedenfor følger en tekst, der er tænkt som et redskab til at åbne det kristne symbol-univers, som findes i altertavlen.

Fisken

Altertavlens navn er IKTYS. Det er græsk og betyder fisk. Fisken er fra gammel tid brugt som et kristent symbol. De første århundreder efter Kristi fødsel, da den nye tros tilhængere ofte var udsat for forfølgelse, brugtes fisken som gensidigt kendetegn mellem kristne.

Hvert bogstav i **IKTYS** står for Jesu, Kristus, Guds, Søn, Frelseren. Fisken er et oldkirkeligt akronym for Kristus, dvs. et Kristussymbol. Fiskens tegn brugtes i Roms katakomber og på bymure for at vise vej til hemmelige gudstjenester m.m. I dag er det forholdsvis almindeligt at se f.eks. som klæbemærke på biler.

JESU LIV

Alterbilledet er sammensat af nogle af de mest afgørende hændelser i Jesu liv.

Mariæ bebudelse

Maria er på vej hen over jorden, der er fugtet og klar til at modtage. Helligånden er symboliseret ved en blomst, der kaster frø af sig. Hun bliver frugtsommelig. Gud forbinder sig med jorden. Blomsten kan være en lilje. Liljen symboliserer skønhed, uskyld og jomfruelighed. Liljen ses ofte i armen på gamle helgenfigurer og som et Mariasymbol. Ved bebudelsen holder englen Gabriel en lilje i en ene hånd. Liljen kan også være en metafor for den elskede, og Jesus anvender liljen i en lignelse om markens liljer som symbol på ubekymret væren (Matt. 6, 28-29)

Maria er iført sin blå himmelkåbe, himlens dronning, men bærer samtidig sin røde kjole som et symbol på, at hun er af jordisk kød og blod.

Jesu fødsel

Jesus er himlens kongesøn og fødes af Maria midt i verdensrummet.

Jesu dåb

Som voksen bliver Jesus døbt af Johannes døberen i Jordanfloden. Det vand, han døbes med, flyder videre ud i verden – hen under fødslen og videre tilbage til bebudelsen. Vand er livgivende og i vandet svømmer fisken – der aldrig lukker sit øje, men er evigt ”Vågen/nærværende”, som Gud.

Opstandelsen

Fødsel og opstandelse er i midteraksen af billedet. På baggrund af korset er Jesu opstandelse en virkelighed. I graven har **Livstræet** bag Jesus slået rod, og mørkets kraft omsættes til lys og liv. At Livstræet har fæsted i graven rod kender vi fra adventssalmen nr. 74 i salmebogen: *Vær velkommen, Herrens år*. Her står der i vers to: Påskemorgen, da Herren opstod, da livstræet fæsted i graven rod.

Ved opstandelsen krakelerer gravstenen og sættes i ”bevægelse” som et symbol/udtryk for et paradigmeskifte. Døden er overvundet ved Kristi opstandelse, og evigheden som magt er indsat som en til alle tider nærværende og involverende og sammenspillende faktor i menneskets daglige liv. Trådene fra opstandelsen gennemstrømmer den krakelerede sten og strømmer videre ud i verden. En enkelt af trådene er rød og kommer fra Jesu blod fra hans side, blod der strømmer ned i alterkalken og videre ned i den krakelerede sten og derfra ud i verden.

Solen

I midten af billedet er en **Sol** halvt skjult bag graven og gravstenen. Fra gammel tid er Kristus blevet sammenlignet med solen. Det er derfor kirken og menigheden vender mod øst i de fleste kirker. Så vi kan stå ansigt til ansigt med Kristus, med lyset i de afgørende øjeblikke i vore liv. Kristus er den sol, hvorved alt i verden oplyses og vi kan se alt andet.

Rundt om solen er der små sole. Det leder tanken hen på pinsesalmen nr. 290 i Salmebogen: *I al sin glans nu stråler solen*, vers 7. Her står der: *Som sole vi går op og ned, i din Enbårnes herlighed*.

Lammet

Kristus symboliseret ved et lam med korsglorie og sejrspanne, stående på bogen med de syv ubrudte segl (Johs. Åb 6). Her på altertavlen står lammet med de 7 flammer og peger på processen, hvor meningsløse løsninger nedbrydes og nyt liv begynder.

I Det Gamle Testamente bruges lammet i kultisk betydning som offer- og påskelam og er et symbol på Herrens lidende tjener og Messias-tiden. Kristus tolkes i Det Nye Testamente som Guds lam. Lammet karakteriserer Jesus Kristus som den, der soner menneskets synder, som ofres for menneskets skyld.

Regnbuen

Regnbuen er et pagtstegn fra Gud om aldrig mere at ville udrydde mennesket, som det skete med den store vandflod (1. mos. 9, 15).

Regnbuen kommer dermed til at stå som livslyset, der udgår fra Guds øje.

Treenigheden

Guds øje, Kristus og duen på Kristi bryst udgør symbolerne for treenigheden. Treenigheden er den kristne, teologiske lære, at Gud er ét væsen med tre ’personer’: Gud Fader; Gud Søn og Gud Helligånd.

Gud Fader er symboliseret ved Guds øje, der udsender livets lys. Uden lys er der mørke, lys er farver, nuancer i en uendelighed, skønhed og kærlighed til skaberværket.

Gud Søn er placeret som den opstandne midt i verden. Han er frelseren. Med sine hænder udsender han en velsignelse, mens de to fingre på skrå peger på himlens indgriben ved opstandelsen.

Jesus er det sande vintræ/ livstræ (Johs.ev. kap. 15). Han er det træ, der slår rod i graven.

På hver side af hans hoved er der to græske bogstaver: Alfa og Omega. Alfa og omega er det første og sidste bogstav i græske alfabet. Kristus er begyndelsen og enden: ”Jeg er Alfa og Omega, siger Gud Herren, han som er og som var og som kommer, den Almægtige.” (Johs. Åb 1,8).

Gud Helligånd er placeret på Jesu bryst som en due.

Brystet er der, hvor hjertet sidder og hvorfra kærligheden udgår.